

**IN THE COURT OF APPEAL OF THE DEMOCRATIC SOCIALIST
REPUBLIC OF SRI LANKA**

In the matter of an Appeal under and in terms of Article 154(G) of the Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka.

Court of Appeal

Officer-in-Charge

Application No:

Police Station

CA PHC 0011/2019

Kubukgate.

Complainant

High Court of Kurunegala

No.HCR/28/18

Vs.

MC Kurunegala Case No.

Panwathegedara Saman Nandena

7928

Premakumara

Manepaha

Kubukgate.

Accused

AND NOW

1. Narayana Mudiyanseelage Rathnayake
Udelupola
Udelupola,
Abekote.
2. Galappaththi Pathiranalage Shriyani
Pushpelatha
Hawenegedara
Kubukgate.

Aggrieved Party Petitioners

Officer-in-Charge

Police Station

Kubukgate.

Complainant-Respondent

The Attorney General

Attorney General's Department

Colombo-12.

2nd-Respondent

AND NOW BETEEN

1. Narayana Mudiyansele Rathnayake
Udelupola
Udelupola,
Abekote.
2. Galappaththi Pathiranalage Shriyani
Pushpelatha
Hawenegedara
Kubukgate.

Aggrieved Party Petitioners-Appellants

Vs.

Officer-in-Charge

Police Station

Kubukgate.

Complainant-Respondent-Respondent

The Attorney General

Attorney General's Department

Colombo-12.

2nd -Respondent-Respondent

BEFORE : **Sampath B. Abayakoon, J.**
P. Kumararatnam, J.

COUNSEL : **Pradeep Hewavasam for the**
Appellants.
Ridma Kuruwita, SC for the
Respondents.

ARGUED ON : **07/06/2023.**

DECIDED ON : **04/08/2023.**

JUDGMENT

P. Kumararatnam, J.

The Officer-in-Charge of Kubukgate Police Station (hereinafter referred to as the 'Complainant') had filed a case against Panwattedegedera Saman Nandana Premakumara the Accused for committing an offence under the Forest Ordinance for transporting timber without permit in the Magistrate Court of Kurunegala under the case No.7928 on 28.06.2018.

As the Accused pleaded guilty to the charge, he was sentenced accordingly. Thereafter an inquiry was held in respect of the vehicle involved in this case. The vehicle involved in this case is a tractor with a Tractor. The registered owner of the tractor bearing No.NW RD 3692 is the 2nd-Appellant while the registered owner of the Tractor bearing No.

NW QV 9205 is the 1st-Appellant in this case. The Learned Magistrate held an inquiry under Section 425 of the Code of Criminal Procedure Act No.15 of 1979 and summoned the Petitioners to show cause as to why the Tractor and the Trailer should not be confiscated in terms of Section 40 of the Forest Ordinance. After the inquiry the Learned Magistrate pronouncing the order on 15.11.2018, confiscated the said Tractor and the Trailer to the State.

Being aggrieved by the order of the Learned Magistrate, the Appellant filed a revision application in the Provincial High Court of North Western Province Holden at Kurunegala to revise the order of the Magistrate of Kurunegala. After an inquiry, the Learned High Court Judge of Kurunegala had affirmed the order of the Learned Magistrate of Kurunegala and dismissed the said revision application on the ground that the Appellants had failed to adduce exceptional circumstances.

Now the Appellants filed this appeal to set aside the both orders of the Learned High Court Judge of Kurunegala dated 28/01/2019 and Learned Magistrate of Kurunegala dated 15.11.2018 and to release the said Tractor and the Trailer to the Appellants.

The Appellants submitted following grounds of appeal:

1. The said orders marked as A and B are contrary to the law and are against the weight of evidence led in the trial.
2. Both the Learned High Court Judge and the Learned Magistrate erred in law as well as in fact in arriving at erroneous conclusions that the Appellants had failed to establish the fact that being taken all precautions to pre-empt the illegal activities overlooking the evidence led at the inquiry of the vehicle which were transpired at the inquiry.
3. That the Learned Magistrate having failed to take the evidence in the consideration in the light of conscious efforts taken by 2nd-Appellant.

4. Both the Learned Magistrate and the Learned High Court Judge having failed to evaluate the evidence led in the MC trial in respect of the previous illegal activities which were not being recorded.
5. Both the Learned Magistrate and the Learned High Court Judge having failed to evaluate the evidence in respective of the facts that whether the Appellants and or the Accused are not habitual offenders of this nature.
6. Both the Learned Magistrate and the Learned High Court Judge having failed to evaluate the facts in respect of the fact that the acceptance of the fact that the Appellants did not have any knowledge about transporting of timber without the permit.
7. Although the 2nd -Appellant testified that she has assigned a driver with the tractor to transport in specific purpose of transporting bricks and rocks, the Learned Magistrate had arrived in conjectural view that the 2nd-Appellant had the knowledge of commission of the offence committed by the Accused.

In the revision application there is a burden on the Appellant/s to establish that his petition discloses exceptional circumstances.

In **AG Vs.Podisingho 51 NLR 385** the court held that:

“the revisionary jurisdiction ought not to be exercised unless there are exceptional circumstances”.

Background of the case albeit as follows:

According to the Petitioners, the timber in question was being transported by the Accused in the Kurunegala Magistrate Court case No. 7928 who was in his capacity as a driver of the questioned Tractor.

The 1st-Appellant who is the registered owner of the trailer giving evidence had said that when he gave the trailer on hire to 2nd-Appellant had given necessary instructions not to use the trailer for illegal

activities. Further, whenever he visited the 2nd-Appellant inspected and ensured that the trailer was not used for any illegal activities. He only came to know the trailer had been used to transport timber when he received a call from the 2nd-Appellant. The relevant portions of his evidence given in the Kurunegala Magistrate are re-produced below:

Page 51-52 of the MC Record.

මම කිව්වා ඒ කට්ටියට අනවශ්‍ය දේවල් නොකර අවශ්‍ය දේවල් පමණක් කරලා මට මාස් පතා මුදල් දෙන්න කියා. මට මාසෙන් මාසේට ඵයාලා රු. 15,000/- ක් ගෙනත් දුන්නා. මම ශ්‍රෝතියන්ගේ ගෙදර යන වේලාවට ඵයාලා ගෙදරටත් හොඬ වෙන්න යනවා. ටේලරය තියෙනවා මම දකිනවා. මගෙන් ගෙන යන විට තිබුන තත්වයෙන්ම තිබුනා ඒ නිසා මට ගැටලුවක් තිබුනේ නැහැ.

.....

ශ්‍රියාලතාගෙන් ජංගම දුරකථන ඇමතුමක් එනකන් මේ වගේ දෙයක් වෙනවා කියා දැන ගෙන සිටියේ නැහැ. එහෙම දැන ගෙන සිටියා නම් දෙන්නේ නැහැ. ඵයාලට ලබා දුන්නේ අනවශ්‍ය දේවල් නොකරන ලෙසට. මේ ටේලරයට මීට පෙර පෙර වැද්දක් හෝ කිසිම දෙයක් නැහැ. මම ආබාධිත තත්වයට පත්වෙලා දැන් මාසයයි දවස් දෙකක් වෙනවා. මම පෙර දිනයේ හොඳ තත්වයෙන් සිටියා. ස්වාමිනි මම ඉන්න තත්වයට අනුකම්පා කරලා ටේලරය මුද්‍රා හරින ලෙස ඉල්ලලා සිටිනවා. මේ වගේ දෙයක් කරයි කියා දැනුමක් තිබුනේ නැහැ.

But the Learned Magistrate has misdirecting himself stated that the 1st-Appellant had not taken any meaningful action to prevent the misuse of the trailer.

The relevant portion of the order is re-produced below:

Page 67 of the MC Record.

ඒ අනුව එකී ටේලරය ලියාපදිංචි අයිතිකරුගේ සාක්ෂිය සලකා බැලීමේදී ඔහු දැඩි නොසැලකිල්ලෙන් ටේලරය සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කර ඇති බවට නිරීක්ෂණය වන අතර වරද වැලැක්වීම සඳහා ගත යුතු කිසිදු පූර්වද්‍රව්‍යයන් ගෙන නොතිබූ බවට ද වැඩිදුරටත් නිරීක්ෂණය කරමි. ඒ අනුව දැඩි නොසැලකිල්ලෙන් කටයුතු කර ඇති ටේලරයේ ලියාපදිංචි අයිතිකරුගේ එකී ක්‍රියාකලාපය තුලම සාධාරණ බුද්ධියක් ඇති නැහැත්තෙකු වශයෙන් මෙම නඩුවට අදාලව ලියාපදිංචි අයිතිකරුගේ වරදක් සිදු වීමේ අවධානමක් පැවති බවට දැනීමක් තිබිය යුතු බවට නිරීක්ෂණය කරමි. ඒ අනුව මෙම නඩුවේ නඩු භාණ්ඩයක් ලෙස

ඉදිරිපත්ව ඇති NW-GV 9205 දරණ වේලර් රථය රාජසන්නක කිරීම සඳහා නියෝගයක් නිකුත් කිරීමේ හැකියාව පවතී.

Although the 2nd-Appellant who is the registered owner of the tractor gave evidence how she had taken necessary precautions to thwart misuse of the tractor, but the Learned Magistrate disregarded her evidence on the basis that she had not corroborated her evidence with necessary witnesses.

The relevant portion of the order is re-produced below:

Page 67 of the MC Record.

විශේෂයෙන්ම මෙම නඩුවේ උක්ටරයේ ලියාපදිංචි අයිතිකාරිය විසින් චූදිත උක්ටරය ලබාදීමෙන් පසුව එය කුමන කාර්යක් සඳහා යොදා ගන්නවාද යන්න සම්බන්ධයෙන් සොයා බැලූ බව තහවුරු කිරීමට ඇයගේ සාක්ෂිය තුළ කිසිදු ආකාරයක පිළිගත හැකි කරුණක් හෝ අවම වශයෙන් සඳහන් කිරීමක් හෝ සිදු වී නොමැති බවට නිරීක්ෂණය කරමි. විශේෂයෙන්ම නිතවතුන් මාර්ගයෙන් සොයා බැලීම හා නමා විසින්ම සොයා බැලීම යන කරුණු කිසිවක් මෙම උක්ටරයේ ලියාපදිංචි අයිතිකාරියගේ සාක්ෂියෙන් ඉදිරිපත්ව නොමැත. ගුරු වෘත්තියේ යෙදෙන කාන්තාවක් වශයෙන් ඇයට උක්ටරයේ ලියාපදිංචි අයිතිකාරිය වශයෙන් චූදිත කෙරෙහි වරද වැලැක්වීම සඳහා ගත යුතු පූර්ව උපායන් වශයෙන් සොයා බැලීම් කිරීමේ හැකියාව තිබූ බව අධිකරණය ඉදිරියේ තහවුරු වීමක් ද සිදු වී නොමැත. විශේෂයෙන්ම රජයේ රැකියාවක් කරන තැනැත්තෙකු වශයෙන් කෙලෙස එකී පූර්ව උපායන් යෙදවා ද යන්න සම්බන්ධයෙන් නිශ්චිතව සාක්ෂි ඉදිරිපත් විය යුතුව ඇත. මෙහිදී බැලූබැල්මටම මෙම නඩුවේ උක්ටරයේ ලියාපදිංචි අයිතිකාරිය එකී වාහනය සම්බන්ධයෙන් දැඩි නොසැලකිල්ලෙන් ක්‍රියා කර ඇති බව නිරීක්ෂණය වන අතර සාධාරණ බුද්ධියක් ඇති තැනැත්තියක් වශයෙන් අනුගමනය කළ යුතු වරද වැලැක්වීම සඳහා ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳව කිසිවක් අවධානයකින් යුක්තව කටයුතු සිදු කර නොමැති බව නිරීක්ෂණය වේ. ඒ අනුව එලෙස අවධානයකින් යුක්තව කටයුතු නොකිරීම තුළ යම් වරදක් සිදු කිරීමේ හැකියාවක් ඇති බව සාධාරණ බුද්ධියක් ඇති තැනැත්තියක් වශයෙන් උක්ටරයේ ලියාපදිංචි අයිතිකාරියට දැනීමක් තිබිය යුතුය. මෙහිදී මෙම නඩුවේ උක්ටරයේ ලියාපදිංචි අයිතිකාරියගේ සාක්ෂිය දැඩි ලෙස අනියෝගයට ලක් වීමක් සිදු වී ඇති බවට නිරීක්ෂණය කරමි. ඒ අනුව NW RD 3692 දරණ උක්ටර් රථය රාජසන්නක කිරීමේ හැකියාවක් ද මෙම අධිකරණයට පවතී.

The main contention of the Counsel for the Appellants is that both the Learned High Court Judge and the Learned Magistrate had failed to evaluate the evidence led at the inquiry.

The relevant portions of the MC proceedings and the order of the Learned Magistrate re-produced above clearly indicate that the Learned Magistrate had failed to evaluate the evidence given by the Appellants. It is be noted that the Appellants were not regular businessman who hires vehicles. The 1st-Appellant he a 64 years old person when the incident had happened. The trailer he gave it on hire to 2nd-Appellant was used for his Tractor. As his Tractor was broken down, he took steps to hire it for a charge. No previous incident or pending cases reported.

The 2nd-Appellant was a teacher when this incident happened. In her evidence she said that she had taken all necessary steps to prevent the vehicle being used for illegal activity. In respect of 2nd-Appellant too no previous or pending cases reported.

In **Manadadu v. AG [1987] 2 SLR 30** the Court held that:

“The Magistrate must hear the, owner of the lorry on the question of showing cause why the lorry is not liable to be forfeited. If the Magistrate is satisfied with the cause shown, he must restore the lorry to the owner”.

Considering the evidence led before the Magistrate Court and the argument advanced by the Appellants, I set aside the order dated 15.11.2018 by the Learned Magistrate of Kurunegala and the order of the Learned High Court Judge of Kurunegala dated 28.01.2019 as they cannot be allowed to stand.

I direct that the Trailer bearing No. NW-QV 7928 and the Tractor bearing No. NW-RD 3692 which are the subject matters of this action shall be released to the 1st-Appellant and 2nd-Appellant who are the registered owners of the vehicles respectively.

Therefore, this appeal is allowed.

The Registrar of this Court is directed to send a copy of this Judgment to the High Court of Kurunegala and the Magistrate Court of Kurunegala along with the original case record for necessary action forthwith.

JUDGE OF THE COURT OF APPEAL

SAMPATH B. ABAYAKOON, J.

I agree.

JUDGE OF THE COURT OF APPEAL